

I det stilla wattenet, war, hans ord,
Finnes ofta nog den största fisken.

8. Då man honom i de högar fann,
Som, på wären bli från gatan förda,
Hjelp mig opp, go Wänner, ropte han,
Ty jag will ej lägga sten på bördä.

9. Matt af något dagsrus på en frog,
När han under bordet låg mot natten,
Han det ordstäf, såsom ursäkt tog:
Fågeln tas ej på den qwist man satte'n.

10. När hans äfta hälft i röredesmod,
Då han sent kom hem, begynte brumma,
Sade han, för att få henne god:
Bättre sent än aldrig, kära Gumma!

11. En gång Klunk ett så starkt rus sig tog,
Att han aldrig gjorde om kalaset;
Nu går Borup! sade han och dog,
Se'n han hade tömt det sista glaset.

12. Hustrun gref och yttrade helt fromt,
När hon mannens död lät sig berätta;
Ej förr'n kon är död, märks bålet tomt,
Fast jag oren säga bort med rätta,

13. Unge barn med hustrun hade han,
All hans släkt i mulen re'n war sjunken:
Dersför på hans grästen läser man,
Desa ord: Här ligger sista Klunken.

GS 1006

Tre alldeles nya

Wisor,

Den Första.

Dalkarls-Wisa,

Nu så kommer den förste friaren, &c. &c.

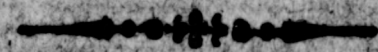
Den Andra.

E—g skulle resa bort, &c. &c.

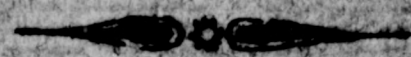
Den Tredje.

Dryckesbrodren.

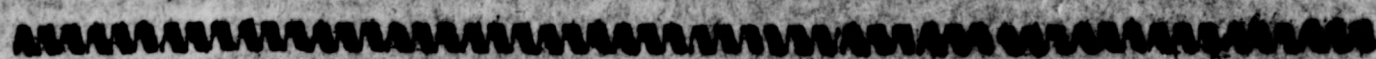
Samla Klunk, en flitig B. & L. kund, &c. &c.

(Sjunges efter egna utvalda melodier.)

Kostar 1 skilling banco.

Sinköping, C. J. Widdersköld 1847.

Den Första.

Dalkarls-Wisa

Nu så kommer den förste friaren

Mor lilla just nu:;

Hur mycke pengar har han?

Min dotter Julia:;

Han har tjuge på tjuge,

Så drager han fram.

Låt upp dörren och be'n gå ut,

Min dotter Julia.

Nu så kommer den andra friaren

Mor lilla just nu:;

Hur mycke pengar har han?

Min dotter Julia:;

Han har femti på femti ic ic.

Nu så kommer den tredje friaren

Mor lilla just nu:;

Hur mycke pengar har han?

Min dotter Julia:;

Han har hundra på hundra ic ic.

I det stilla wattenet, war, hans ord,
Finnes ofta nog den största fisken.

8. Då man honom i de högar fann,
Som, på wåren bli från gatan förda,
Hjelp mig opp, go Wänner, ropte han,
Ty jag will ej lägga sten på bördä.

9. Matt af något dagsrus på en frog,
När han under bordet låg mot natten,
Han det ordstäf, såsom ursäkt tog:
Fågeln tas ej på den qwist man satte'n.

10. När hans äkta hälft i wredesmod,
Då han sent kom hem, begynte brumma,
Sade han, för att få henne god:
Bättre sent än aldrig, kära Gumma!

11. En gång Klunk ett så starkt rus sig tog,
Att han aldrig gjorde om kalaset;
Nu går Borup! sade han och dog,
Se'n han hade tömt det sista glaset.

12. Hustrun gref och yttrade helt fromt,
När hon mannens död lät sig berätta;
Ej förr'n kon är död, märks båset tomt,
Fast jag oren säga bort med rätta,

13. Ynga barn med hustrun hade han,
All hans släkt i mullen re'n war sjunken:
Derför på hans gravsten läser man,
Desa ord: Här ligger sista Klunken.

GS 1006

Tre alldeles nya

Wisor,

Den Första.

Dalkarls-Wisa,

Nu så kommer den förste friaren, ic. ic.

Den Andra.

E—g skulle resa bort, ic. ic.

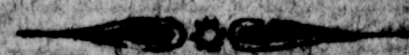
Den Tredje.

Dryckesbrodren.

Samla Klunk, en slitig B. & L. kund, ic. ic.

(Sjunges efter egna utvalda melodier.)

Kostar 1 stilling banco.

Sinköping, C. J. Widdersjö 1847.

Den Första.

Dalkarls-Wisa

Nu så kommer den förste friaren

Mor lilla just nu:;

Hur mycke pengar har han?

Min dotter Julia:;

Han har tjuge på tjuge,

Så drager han fram.

Låt upp dörren och be'n gå ut,

Min dotter Julia.

Nu så kommer den andra friaren

Mor lilla just nu:;

Hur mycke pengar har han?

Min dotter Julia:;

Han har femti på femti ic ic.

Nu så kommer den tredje friaren

Mor lilla just nu:;

Hur mycke pengar har han?

Min dotter Julia:;

Han har hundra på hundra ic ic.

Nu så kommer den fjerde friaren,
Mor lilla just nu::
Hur mycke pengar har han?
Min dotter Julia::

Han har tusen på tusen,
Så drager han fram.
Låt upp dörren och be'n gå in,
Min dotter Julia.

Hvar ska friaren nu få sitta
Mor lilla just nu?

Det står en stol bredvid mitt bord,
Min dotter Julia.

Hvad ska friaren nu få äta,
Mor lilla just nu?
Lite kallgröt på en tallrik,
Min dotter Julia.

Hvar ska friaren se'n få ligga,
Mor lilla just nu?
I gröna sängen uppå din arm,
Min dotter Julia.

Hvad ska friaren se'n få göra
Mor lilla just nu?

Hå! hå! nå! nå! min dotter Julia,
Ja han ska göra, ja han ska föra,
Min dotter Julia.

Än tro att friaren gör en pojke,
Mor lilla just nu?

Ja låten göra'n,
Han får väl föda'n,
Min dotter Julia.

Men tro att friaren se'n vill rymma,
Mor lilla just nu?

Ja låte'n rymma,
Det kommer flera,
Min dotter Julia.

Den Andra.

L—g skulle resa bort, Han skulle resa åt Roma,
Hemma skulle hans dotter bli, Och så hans rosande
blomma, Ja resa bort, Ja resa hem. Så är det so
i samma stinn, För nu är L—g hemma.

2. L—gs hustru hon reste bort, Hon skulle
gästerna bjuda. Hemma skulle Stina bli, Hon skulle
steka och studa; Ja stek och stud som du kan bäst, Ty
munken han skall bli vår bästa gäst, Allt medan
L—g är borta.

3. Munken satt vid bredan bord, Han hade många
slags rätter, Och hustrun gick både äter och fram,
Hon gick på golfwet och knäppte; Sup och drick och
håll dig glad, Ty det skall räcka än i fjerten da'r,
allt medan L—g är borta

4. In kom munkens tjenstedräng, Han sade låtom
oß fara, L—g ut för wäggen står, Han mände
kåpparna skala; Lämberg in för dörren steg Med
mörka ögon på munken ser, Välkommen käraсте
L—g.

5. L—g fram till bordet hann, Munken Nappar
i råcken, Kastar honom under bredan bord Och ha-
stigt rycker han opp'en: Jag skall lära dig din h...stut,
Jag skall lära dig att weta hut, För nu är L—g
hemma.

6. Munken genom dörren sprang, Der tappar
han sin grå kappa, Lämberg efter i hams och hæl,
Han wille munken klappa; L—g slog uppå munkens
rygg, Som fyra bönder när de trösta bjugg, För nu
är L—g hemma.

7. Munken satt på sin gråa häst, Han rider och
han ränner, Der möter han sin sockneprest, Han ho-
nom ej igenkänner, Jag har sett rida, jag har sett gå,
Men aldrig wärre såg jag nånsin på, För nu är
L—g hemma.

8. L—g lade sin hustru i blöt Med ett par
skalade kappar, Nu skall du få annat att se, An gå på
golfwet och knäppa, Skall du bo i by med mig, Så
skall du lära dig att känna mig För nu är L—g
hemma.

9. In kom L—gs tjenstedräng, Han hade watt
och brutit tyre, Hustrun satt i mörkan wrå, Hon tor-
de sig intet röra, In kom Stina lilla nått och grann,
Hå för tusan nu har mor fått fan, För nu är pappa
hemma.

Den Tredje.

Drykesbrodren.

Samle Klunk, en flitig Bachi kund,
Stod i allmänhet uti det ropet,
Utt tilbringa helst sin aftenstund
Uti goda wänners lag, wid stöpet.

2. Swem han helst på källarn stötte på,
Som till dryckjom wille honom falla,
War hans Wän: hans första omsorg då
War att dricka brörsäl med dem alla.

3. Win war ej hans sak, men deremot,
Delte han för supen Brödrens tycken;
Och det endast war som patriot,
Som han höll sig till den Swenska drycken.

4. Glad och fryntlig satt han jemt och log
Wid sitt glas och annan dryckesredskap;
Och för allt, som han sig företog,
Hade han ett ordstäf i beredskap.

5. När han sig ej fann på säker fot,
Då från slutadt lag han måste wandra,
Söktes nästa frog, för att få bot:
Ty en spik, så han, för ut den andra.

6. Ingen rännsten gick war Klunk förbi,
Att han ej det hindret hördes klandra;
Lätt de sjelfwa falla häruti,
War hans sats, som gropar gräfst för andra.

7. När han låg i ränstensdyn, helt smord,
Plågad, som han kom från frogardisken;